

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

În sensul articolului 232 alineatul (1) din Legea nr. 160/2015 Rec. privind Codul de procedură civilă în materie de contencios (*Civilný sporový poriadok*), forța executorie este proprietatea unei hotărâri judecătorești de a impune respectarea unei obligații, care include posibilitatea executării directe și imediate a hotărârii prin mijloace legale. Executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, cu excepția hotărârilor referitoare la minori, este reglementată de Legea nr. 233/1995 Rec. privind executorii judecătorești și activitățile de executare („Codul de executare”), de modificare și completare a altor legi, în temeiul căreia numai o hotărâre cu caracter executoriu constituie titlu executoriu. În conformitate cu Codul de executare, un titlu executoriu este o hotărâre judecătorească executorie dacă acesta conferă un drept, impune o obligație sau afectează anumite bunuri. Articolul 45 din Codul de executare menționează, de asemenea, alte titluri executorii pe baza cărora poate fi efectuată executarea, printre care titlurile executorii străine și actele notariale. Executarea deciziilor privind minorii face obiectul unui regim juridic distinct și nu intră sub incidența Codului de executare. Aceasta este reglementată de Legea nr. 161/2015 Rec. privind Codul de procedură civilă necontencioasă, la articolul 370 și următoarele. Legea respectivă se referă la executarea hotărârilor privind:

- încredințarea unui minor, dreptul de vizită sau o altă obligație decât obligația pecuniară în ceea ce privește un minor;
 - reînțorcerea unui minor într-o țară străină în cazul în care acesta a făcut obiectul unei deplasări ilicite sau a unei rețineri;
 - încredințarea unui minor, dreptul de vizită sau o altă obligație decât obligația pecuniară în ceea ce privește un minor, în cazul în care forța executorie a acordului sau a actului autentic rezultă dintr-o legislație specifică sau dintr-o convenție internațională la care Republica Slovacă este parte.
- Prin urmare, în continuare se va face distincția între executarea hotărârilor în temeiul Codului de executare și în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Executarea în temeiul Codului de executare

Executarea se realizează de către un executor judecătoresc, care este persoana desemnată și autorizată de către stat pentru a realiza executarea silită a titlurilor executorii (denumită în continuare „activitate de executare”); exercitarea unei astfel de activități este o misiune de autoritate publică. Executarea este încredințată executorului de către instanță: aceasta din urmă repartizează cauzele diferiților executori într-un mod echitabil și pe o bază aleatorie, prin eliberarea de autorizații pentru efectuarea executărilor, utilizând mijloace tehnice și resurse programate aprobate de minister, astfel încât să fie exclusă orice posibilitate de a influența repartizarea cauzelor. Lista executorilor judecătorești este disponibilă pe următorul site internet:<http://www.ske.sk/>. Instanța districtuală (*Okresný súd*) din Banská Bystrica este instanța competentă în ceea ce privește procedura de executare, și anume numai această instanță are competența de a primi cererile de executare, indiferent de locul unde creditorul sau debitorul își are domiciliul sau reședința permanentă. Cu toate acestea, în principiu, instanța atribuie cauza unui executor numit pentru circumscripția teritorială a instanței regionale în care debitorul își are adresa.

Executarea în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă

În principiu, este autorizată să realizeze executarea hotărârilor referitoare la minori numai instanța competentă teritorial în zona în care minorul își are domiciliul, astfel cum este stabilit printr-un acord încheiat între părinți sau în orice alt mod legal. În cazul în care instanța competentă teritorial este necunoscută sau dacă aceasta nu poate acționa în timp util, instanța în raza căreia minorul își are reședința la data faptelor este cea care dispune executarea și o efectuează. În ceea ce privește executarea unei măsuri urgente, instanța care a dispus măsura este instanța competentă teritorial; în cazul în care măsura a fost dispusă în urgență de către instanța de apel, instanța competentă teritorial este tribunalul de primă instanță. În vederea executării hotărârii prin care se dispune reînțorcerea unui minor într-o țară străină în cazul în care acesta a făcut obiectul unei deplasări ilicite sau al unei rețineri, instanța sesizată în primă instanță are competența teritorială.

Prin urmare, judecătorul însuși este cel care realizează *de facto* executarea hotărârii, dar acesta poate încredința unui asistent judiciar sarcina de a recupera minorul. Pentru executarea deciziei, asistentul judiciar are aceleași competențe precum cele conferite de lege judecătorului.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Procedura în temeiul Codului de executare

În conformitate cu articolul 48 din Codul de executare, creditorul (și anume, creditorul conform titlului executoriu, căruia decizia executorie îi conferă dreptul la o prestație) poate depune o cerere de executare în cazul în care debitorul nu respectă în mod voluntar cerințele impuse prin hotărârea executorie. Prin urmare, procedura de executare este inițiată la cererea persoanei competente să solicite respectarea unui drept în temeiul unui titlu executoriu.

Astfel cum s-a menționat anterior, cererea de executare trebuie depusă în format electronic la Okresný súd din Banská Bystrica, la adresa de e-mail funcțională a instanței, prin intermediul formularului electronic disponibil pe site-ul internet al ministerului. Cererea trebuie să fie autorizată, sub sancțiunea inadmisibilității. În cazul în care creditorul sau reprezentantul acestuia nu are o adresă electronică activă, acesta poate înainta o cerere de executare prin intermediul oricărui executor judecătoresc. În acest caz, executorul judecătoresc este reprezentantul creditorului în scopul comunicării sau notificării documentelor până la emiterea mandatului de executare și, în schimbul acestei activități, primește o remunerație și o rambursare a cheltuielilor, suma percepută și metoda de determinare a acestora fiind reglementate de o normă obligatorie cu aplicabilitate generală emisă de minister. Cererea de executare trebuie să conțină informațiile prevăzute de lege:

- a) denumirea instanței căreia îi este destinată;
- b) numele creditorului și al debitorului; dacă acesta este parte la procedură;
- c) numele reprezentantului creditorului și, în cazul în care cererea este depusă de mai mulți creditori, numele reprezentantului lor comun (obligația de a numi un reprezentant comun);
- d) numele executorului, în cazul în care cererea de executare este introdusă prin intermediul acestuia;
- e) desemnarea titlului executoriu pe care se întemeiază executarea, din care reiese autorizația de a introduce o cerere de executare împotriva debitorului; dacă este vorba despre o succesiune, descrierea faptelor aflate la originea acesteia,

- f) descrierea faptelor relevante și menționarea elementelor care dovedesc relația cu debitorul, dacă executarea trebuie să se efectueze pe baza unui titlu executoriu care a recunoscut un drept întemeiat pe o cambie efectuată împotriva debitorului, care este o persoană fizică; același lucru este valabil dacă autorizația de a introduce cererea de executare este determinată de o serie neîntreruptă de andosări;
- g) menționarea dreptului solicitat; în cazul unui drept la o prestație pecuniară, defalcarea datoriei principale, a accesoriului recurent, a accesoriului capitalizat, a penalității contractuale și a cheltuielilor suportate de creditor în vederea executării;
- h) menționarea contului bancar al creditorului, în care trebuie să îi fie plătită prestația recuperată;
- i) menționarea adresei electronice a creditorului în vederea comunicării cu executorul, în cazul unui creditor care nu are o adresă de e-mail activă;
- j) o declarație a creditorului privind îndeplinirea unei condiții sau a unei obligații reciproce, în cazul în care cerința impusă de titlul executoriu asupra debitorului este condiționată de îndeplinirea acestei condiții sau obligații reciproce, precum și menționarea dovezilor în acest sens;
- k) o declarație a creditorului conform căreia obligația descrisă în titlul executoriu nu a fost îndeplinită în mod voluntar; în cazul în care o parte a obligației nu a fost respectată, o declarație în care se menționează cărui element îi corespunde partea respectivă la data depunerii cererii de executare;
- l) data depunerii cererii.

Cererea de executare trebuie să fie însoțită de

- a) o copie a titlului executoriu, însoțită de o declarație de constatare a forței sale executorii, dacă este cazul; nu este necesar să se anexeze somația de plată emisă în cadrul deciziei de somare;
- b) orice act prin care se instituie succesiunea; dacă succesiunea este instituită prin lege sau de registrul comerțului, o trimitere la acestea este suficientă;
- c) orice act din care reiese că a fost îndeplinită condiția sau obligația reciprocă rezultată din titlul executoriu;
- d) contractul în materie de consum și toate celelalte documente contractuale referitoare la contractul respectiv, inclusiv documentele la care se referă acesta, dacă executarea se întemeiază pe un titlu executoriu care recunoaște un drept întemeiat pe un contract în materie de consum; aceasta nu se aplică dacă titlul executoriu este o somație de plată emisă în cadrul deciziei de somare.

În cazul în care executarea este solicitată pe baza unui titlu executoriu străin, creditorul trebuie, de asemenea, să anexeze documentele corespunzătoare tipului de titlu executoriu în cauză [articolul 48 alineatul (5) din Codul de executare].

După comunicarea sau notificarea cererii de executare, instanța examinează cererea respectivă și, dacă sunt îndeplinite condițiile legale, aceasta emite un mandat și îl transmite executorului judecătoresc care asigură executarea acestuia.

Procedura în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă

Părțile la procedura de executare a unei decizii sunt minorul, partea îndreptățită și partea obligată în temeiul titlului executoriu. În cazul în care partea obligată nu respectă în mod voluntar ceea ce i se impune prin titlul executoriu, partea îndreptățită poate depune o cerere prin care să solicite dispunerea executării hotărârii. Codul de procedură civilă necontencioasă permite, cu toate acestea, inițierea din oficiu a unei proceduri, fără o cerere prealabilă. Executarea hotărârii poate fi efectuată imediat ce ordinul de executare a fost pronunțat. De altfel, executarea efectivă a hotărârii nu este împiedicată de absența comunicării sau notificării ordinului de executare către părți. Executarea constă, pentru instanță, în a prelua minorul de la persoana lângă care acesta nu ar trebui să se regăsească în temeiul deciziei și a-l reda persoanei căreia acesta i-a fost încredințat în conformitate cu decizia, sau persoanei căreia decizia îi conferă un drept de vizită pentru o perioadă limitată de timp sau persoanei autorizate să primească minorul care a făcut obiectul unei deplasări ilicite sau al unei rețineri.

3.2 Condițiile principale

Modalitățile de desfășurare a procedurii de executare în temeiul Codului de executare

Procedura de executare în conformitate cu Codul de executare este condiționată de existența unui titlu executoriu, depunerea unei cereri de executare și plata unei taxe de grefă (16,50 EUR). Taxa de grefă este exigibilă la data depunerii cererii de executare și poate fi achitată numai prin mandat poștal sau prin transfer dintr-un cont deschis la o bancă din Slovacia sau la o bancă străină. Datele necesare pentru plata taxei de grefă datorate la momentul depunerii cererii de executare sunt transmise în mod automat. Instanța nu solicită plata taxei de grefă în cadrul procedurii. În cazul în care obligația de a plăti taxa de grefă care decurge din cererea de executare nu este îndeplinită integral în termen de 15 zile de la data depunerii cererii, cererea nu este luată în considerare; acest lucru nu se aplică în cazul unui creditor scutit de plata taxei de grefă. Instanța informează creditorul cu privire la acest aspect.

După începerea executării care are drept scop satisfacerea dreptului la o prestație nepecuniară, executorul poate solicita de la creditor un avans pentru cheltuielile inevitabile legate de procedură; acest lucru nu se aplică în cazul unui creditor scutit de plata taxei de grefă. În cazul în care creditorul nu plătește avansul solicitat de executor în termenul stabilit de acesta din urmă, care nu poate fi mai mic de 15 zile, executorul trebuie să notifice suspendarea executării. În conformitate cu Codul de executare, un titlu executoriu este o decizie judiciară executorie dacă acesta conferă un drept, impune o obligație sau afectează bunurile. Titlul executoriu poate fi, de asemenea,

- a) o decizie adoptată de o instituție, un organ sau un organism al Uniunii Europene,
- b) un titlu executoriu străin cu forță executorie pe teritoriul Republicii Slovacia,
- c) un act notarial care conține o obligație legală și menționează creditorul și debitorul, temeiul juridic, obiectul și scadența prestației, în cazul în care debitorul și-a dat acordul cu privire la forța executorie a actului notarial;
- d) o hotărâre executorie pronunțată în cadrul unei proceduri de arbitraj, inclusiv o procedură de conciliere convenită în cadrul acesteia,
- e) o hotărâre referitoare la o succesiune,
- f) o hotărâre care constituie un titlu executoriu al unui organ al administrației publice și al colectivităților teritoriale, inclusiv un proces-verbal cu privire la o amendă neplătită la fața locului,
- g) un aviz de plată, o mențiune privind taxele și impozitele, precum și o conciliere aprobată de un organ competent,
- h) o decizie executorie și o mențiune referitoare la securitatea socială, la o asigurare socială, la economii pentru pensia pentru limită de vârstă, sau o mențiune referitoare la un sistem public de asigurări de sănătate,
- i) o hotărâre executorie, o mențiune privind arieratele sau o conciliere aprobată, a căror executare este permisă de lege,
- j) un document eliberat în temeiul legislației aplicabile într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în cazul în care este vorba despre o sumă recuperată în conformitate cu o legislație specifică,
- k) o notificare a suspendării executării și o invitație de a plăti costurile aferente executării;
- l) un titlu executoriu în temeiul unei legislații specifice.

Modalitățile de executare a hotărârii în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă

Executarea hotărârii face obiectul unui singur titlu executoriu, în măsura în care această procedură poate fi inițiată din oficiu. Instanța poate dispune executarea hotărârii în lipsa cererii, iar procedura de executare a unei măsuri urgente este întotdeauna dispusă din oficiu. Partea îndreptățită nu plătește nicio taxă de grefă legată de cerere, întrucât acest tip de procedură este scutit de această obligație.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Obiectul executării în conformitate cu Codul de executare

În cazul în care executarea se bazează pe un titlu executoriu care impune obligația de a plăti o sumă de bani, executarea poate consta în

- a) rețineri din salariu și alte venituri;
- b) punerea sub sechestru a unei creanțe,
- c) vânzarea de bunuri mobile,
- d) vânzarea de valori mobiliare,
- e) vânzarea de bunuri imobiliare,
- f) vânzarea unei întreprinderi,
- g) confiscarea unui permis de conducere.

În cazul unei executări care vizează recuperarea unei creanțe pecuniare care, fără accesorii, la data comunicării sau notificării cererii de executare, nu depășește 2 000 EUR (denumită în continuare „executare privind o creanță cu valoare redusă”), nu este posibil să se realizeze executarea vânzând un bun imobiliar în care debitorul a declarat că își are reședința permanentă sau temporară; aceasta nu aduce atingere dreptului de a înscrie un drept de gaj executoriu asupra respectivului bun imobiliar. Executarea care vizează recuperarea unei creanțe de întreținere nu este considerată o executare privind o creanță cu valoare redusă.

Executarea care constă în vânzarea unui bun imobiliar în care debitorul a declarat că își are reședința permanentă sau temporară poate avea loc, în mod excepțional, cu condiția autorizării de către o instanță judecătorească, în cazul în care împotriva debitorului se desfășoară mai multe executări, vizând recuperarea unor creanțe care depășesc 2 000 EUR în total, iar executorul judecătoresc dovedește faptul că respectivele creanțe pecuniare nu pot fi recuperate prin alte mijloace. Cererea de autorizare a vânzării unui bun imobiliar în sensul tezei precedente poate fi introdusă de către executorul judecătoresc care a înscris primul un drept de gaj executoriu asupra bunului imobiliar sau, cu acordul scris al acestuia, de un alt executor judecătoresc al cărui drept de gaj executoriu a fost înscris ulterior.

În cazul în care executarea se bazează pe un titlu executoriu care impune o obligație, alta decât plata unei sume de bani, modul de executare depinde de natura obligației impuse. Executarea poate consta în

- a) evicțiune,
- b) confiscarea sau distrugerea unor bunuri, pe cheltuiala debitorului,
- c) împărțirea bunurilor comune,
- d) realizarea de lucrări și servicii.

Executarea nu poate afecta bunuri sau drepturi care, în conformitate cu Codul de executare sau cu unele reglementări specifice, nu pot fi supuse executării, sunt excluse de la aceasta sau nu sunt eligibile pentru executare. Prin urmare, executarea care se referă la un gaj nu poate fi realizată decât dacă creditorul este gajist sau dacă creditorul gajist este de acord cu executarea. Executarea nu poate fi efectuată decât până la concurența creanței menționate în autorizația de executare și a cheltuielilor de executare; aceasta nu se aplică în cazul în care executarea constă în vânzarea unui bun mobil care nu poate fi separat sau în vânzarea unui bun imobiliar, în contextul în care debitorul nu are suficiente alte active pentru a satisface creanța.

Nu fac obiectul executării

- a) bunurile imobiliare aparținând statului, administrate de un administrator în conformitate cu o reglementare specială, cu excepția bunurilor imobiliare cu titlu provizoriu administrate în conformitate cu o reglementare specifică,
- b) veniturile la bugetul de stat, fondurile din contul curent al unei organizații finanțate de către stat și creanțele care alimentează aceste venituri, întemeiate pe legături juridice,
- c) valorile mobiliare care aparțin statului și participațiile publice în persoane juridice,
- d) fondurile destinate să acopere deficitul bugetului de stat și datoria publică,
- e) alte active ale statului, în conformitate cu dispozițiile unei legi speciale.

Alte active ale statului și cele ale Băncii de Export-Import a Republicii Slovace nu sunt supuse executării atunci când acestea au fost excluse de la executare pe baza faptului că sunt absolut necesare pentru îndeplinirea misiunilor statului sau a unui obiectiv de interes public, sau că activele Băncii de Export-Import sunt indispensabile pentru exercitarea activităților sale și îndeplinirea misiunilor acesteia. În acest caz, cererea de excludere a anumitor bunuri poate fi depusă în termen de 60 de zile de la comunicarea sau notificarea avizului de deschidere a procedurii de executare. O executare privind bunuri ale statului poate fi efectuată numai asupra bunurilor administrate de administratorul ale cărui activități sunt la originea creanței.

Obiectul executării hotărârii în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă

Instanța preia minorul de la persoana în preajma căreia acesta nu ar trebui să se găsească în temeiul hotărârii și îl predă persoanei căreia i-a fost încredințat în temeiul hotărârii sau persoanei căreia hotărârea îi conferă un drept de vizită pentru o perioadă limitată de timp sau persoanei autorizate să primească minorul care a făcut obiectul unei deplasări ilicite sau al unei rețineri. Judecătorul poate numi un executor judecătoresc pentru a recupera minorul. Pentru executarea deciziei, asistentul judiciar are aceleași competențe precum cele conferite de lege judecătorului.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

După deschiderea procedurii de executare, executorul informează creditorul și debitorul cu privire la inițierea executării și la modalitățile de punere în aplicare a acesteia, în cazul în care acestea din urmă pot fi determinate (înainte de eliberarea mandatului de executare), și invită debitorul să satisfacă creanța. Avizul de deschidere a procedurii de executare menționează valoarea costurilor care vor fi datorate în caz de îndeplinire a obligației în termen de 15 zile de la comunicarea sau notificarea acestuia, precum și valoarea costurilor exigibile în caz de neîndeplinire a obligației de către debitor înainte de expirarea termenului de 15 zile.

Efectele avizului de deschidere a procedurii de executare

Acte juridice curente

După primirea avizului de deschidere a procedurii de executare, debitorul trebuie să își limiteze activitățile la întocmirea actelor juridice curente, în măsura în care acest lucru îi poate fi solicitat în mod rezonabil, având în vedere valoarea și importanța creanței care trebuie recuperată. Prin „acte juridice curente” ale persoanei juridice sau ale antreprenorului se înțelege actele juridice care sunt absolut necesare pentru buna derulare a activităților care fac obiectul meseriei sau întreprinderii sale. Actele juridice curente ale persoanei fizice sunt cele necesare pentru a acoperi nevoile vieții sale cotidiene, precum și nevoile obișnuite ale persoanelor față de care respectiva persoană fizică are o obligație de întreținere.

Nu sunt considerate acte juridice curente, în special,

- a) înființarea unei societăți comerciale, a unei cooperative sau a unei alte persoane juridice,
- b) achiziționarea sau cesiunea unei participații într-o societate comercială, o cooperativă sau o altă persoană juridică,
- c) cesiunea sau închirierea de bunuri imobiliare și, dacă este necesar, supunerea acestora dreptului unui terț,
- d) realizarea unui act juridic fără o remunerație adecvată.

Disponerea de bunurile care fac obiectul executării

De îndată ce s-a efectuat comunicarea sau notificarea avizului de deschidere a procedurii de executare, nu mai este posibil să se dispună de bunurile supuse executării fără acordul prealabil, în scris, al executorului judecătoresc, cu excepția realizării actelor juridice curente. Dispunerea de bunuri prin încălcarea acestei interdicții nu aduce atingere valabilității unui act juridic curent. Cu toate acestea, un astfel de act nu are niciun efect în ceea ce privește creditorul, iar creanța poate fi satisfăcută în cadrul executării unor bunuri care nu au fost afectate de astfel de acte, fără ca respectivul act juridic să trebuiască să fie contestat, în cazul dispunerii de bunuri în beneficiul persoanelor vizate la **articolul 42a alineatele (3) și (4) din Codul civil** (*Občiansky zákonník*), care aveau cunoștință de executarea în curs sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să fi avut cunoștință de aceasta.

Compensarea creanței

După deschiderea procedurii de executare, compensarea unilaterală a unei creanțe a debitorului față de creditor nu este luată în considerare, cu excepția cazului în care aceasta nu este autorizată de un titlu executoriu pe baza căruia debitorul ar fi putut efectua o executare.

Efectele satisfacerii creanței

După comunicarea sau notificarea avizului de inițiere a procedurii de executare către debitor, efectele satisfacerii creanței nu apar decât dacă executorul primește prestația datorată. În cazul în care prestația în ceea ce privește creanța solicitată a fost efectuată înainte de comunicarea sau notificarea avizului de deschidere a procedurii de executare către debitor, creditorul trebuie să informeze, fără întârziere, executorul cu privire la acest lucru.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Validitatea acestor măsuri nu este limitată în timp.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Amânarea executării și suspendarea executării în temeiul Codului de executare

Debitorul poate suspenda derularea executării, executorul judecătoresc solicitând o amânare a executării (executorul emite ulterior un aviz de amânare a executării), în special pentru următoarele motive în ceea ce privește debitorul:

- a) o cerere de separare a fost introdusă sau o procedură este în curs de desfășurare în privința stabilirii unor drepturi de proprietate în ceea ce privește bunurile care trebuie să facă obiectul executării;
- b) debitorul, care este o persoană fizică, a introdus o cerere de autorizare a unor plăți eșalonate, care este în curs de examinare;
- c) debitorul, care este o persoană fizică, a introdus o cerere de amânare a executării și a declarat că se află temporar, fără ca acest lucru să-i poată fi imputat, într-o astfel de situație încât o executare imediată ar putea avea, pentru sine sau pentru membrii familiei sale, consecințe deosebit de grave;
- d) în cadrul executării în vederea recuperării unei creanțe de întreținere, debitorul a plătit întreținerea datorată, inclusiv costurile creditorului și ale executorului judecătoresc, a solicitat o amânare a executării și a declarat că va continua să plătească în mod voluntar întreținerea obișnuită, prin intermediul executorului;
- e) debitorul, care a formulat o cerere de suspendare a executării, a constituit o garanție de o valoare corespunzătoare creanței care trebuie recuperată într-un cont special al executorului deschis în acest scop.

Debitorul poate solicita instanței să suspende executarea, din următoarele motive:

- a) după întocmirea titlului executoriu, au survenit anumite fapte care au condus la stingerea creanței care trebuia recuperată;
- b) titlul executoriu a fost anulat;
- c) există un motiv, în temeiul unei legislații specifice, pentru care recunoașterea sau executarea unui titlu executoriu străin nu este permisă, cu excepția cazului în care acesta putea să fie invocat anterior în cadrul procedurii;
- d) există și alte elemente care împiedică executarea titlului executoriu.

Debitorul are posibilitatea de a introduce o astfel de cerere, care are un efect suspensiv, pe lângă executorul judecătoresc doar în termenul de 15 zile de la comunicarea sau notificarea avizului de deschidere a procedurii de executare. În cererile prezentate ulterior în scopul suspendării executării (care nu mai au efect suspensiv), debitorul nu poate invoca decât fapte survenite după expirarea acestui termen. În cererile ulterioare de suspendare a executării, debitorul nu poate decât să invoce fapte survenite după depunerea cererii anterioare de suspendare a executării. Restricțiile la care se face referire în prima și cea de a doua teză nu se aplică dacă este vorba, de asemenea, despre elemente pe care debitorul, independent de voința sa, nu a fost în măsură să le invoce înainte. În cazul în care creditorul își dă acordul cu privire la suspendarea executării, executorul emite un aviz de suspendare a executării, pe care îl comunică sau notifică părților la procedură și instanței. În caz contrar, în termen de cinci zile lucrătoare de la data expirării termenului stabilit pentru creditor pentru a formula observații în această privință, executorul trebuie să depună o cerere de suspendare a executării, însoțită, dacă este cazul, de observațiile sale și de eventualele observații ale creditorului, la instanța care va decide cu privire la cerere.

Deciziile ulterioare adoptate de executor și de instanță în cadrul procedurii de executare nu pot, în principiu, să facă obiectul unei căi de atac, în afara excepțiilor prevăzute în Codul de executare.

Executarea în temeiul Codului de procedură civilă necontencioasă

Ordinul de executare și decizia de respingere a unei cereri de executare pot face obiectul unei căi de atac. O cale de atac împotriva executării unei hotărâri nu poate fi justificată decât de faptul că titlul executoriu este lipsit de forță executorie sau că anumite circumstanțe, survenite după întocmirea titlului executoriu, au condus la stingerea obligației impuse. O cale de atac împotriva unui ordin de executare a unei hotărâri nu împiedică instanța de fond să realizeze executarea hotărârii.

Instanța poate amâna executarea hotărârii, inclusiv din oficiu, în cazul în care acest lucru ar pune în pericol viața, sănătatea sau buna dezvoltare a minorului. La cerere, instanța poate amâna executarea unei hotărâri străine în cazul în care aceasta face obiectul unei căi de atac în statul în care a fost pronunțată, până în momentul în care instanța se pronunță asupra căii de atac. De asemenea, instanța amână executarea hotărârii atunci când acest lucru este prevăzut de o reglementare specifică.

Instanța suspendă prin ordin, inclusiv din oficiu, procedura de executare dacă

- a) titlul executoriu nu are încă forță executorie;
- b) titlul executoriu a fost anulat după ce s-a dispus executarea hotărârii; în cazul în care titlul executoriu a fost modificat, instanța poate continua executarea în temeiul titlului executoriu modificat;
- c) executarea hotărârii a fost declarată inadmisibilă de către instanță deoarece există un alt motiv pentru care hotărârea nu poate să fie executată;
- d) fapte survenite după întocmirea titlului executoriu au avut ca efect stingerea obligației impuse;
- e) obligația a fost îndeplinită;
- f) hotărârea a fost executată.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

A se vedea punctele 4 și 5. Executorul trebuie să stabilească modalitățile de punere în aplicare a executării, astfel încât acestea să fie proporționale cu obligația care trebuie îndeplinită, iar valoarea bunurilor debitorului puse sub sechestrul să corespundă valorii acestei obligații. Executarea nu poate fi

efectuată decât până la concurența creanței menționate în autorizația de executare și a cheltuielilor de executare; aceasta nu se aplică în cazul în care executarea constă în vânzarea unui bun mobil care nu poate fi separat sau în vânzarea unui bun imobiliar, în contextul în care debitorul nu are suficiente alte active pentru a satisface creanța.

Instanța trebuie, de asemenea, să refuze o cerere de executare dacă:

- a) se constată o contradicție între cererea respectivă sau titlul executoriu și legea;
- b) există motive pentru care executarea ar fi trebuit să fie suspendată;
- c) creditorul sau debitorul nu este succesorul legal al persoanei menționate în titlul executoriu;
- d) executarea este solicitată pe baza unui titlu executoriu emis în cadrul unei proceduri în care un drept întemeiat pe o cambie a fost invocat și în care s-a dovedit că dreptul invocat a apărut în cadrul unui contract în materie de consum în privința căruia nu s-a ținut cont de existența unor clauze abuzive, de restricția sau inadmisibilitatea utilizării cambiei sau de o atingere a bunelor moravuri, iar acest fapt are implicații asupra creanței;
- e) titlul executoriu a fost eliberat în cadrul unei proceduri în care nu a fost posibil să se conteste sau să se revizuiască o clauză contractuală abuzivă, iar existența clauzei abuzive afectează creanța care a apărut în contextul unui contract în materie de consum;
- f) executarea trebuie să fie efectuată pe baza unei sentințe arbitrale pronunțate într-un litigiu în materie de consum și
 1. convenția de arbitraj nu îndeplinește condițiile prevăzute într-o reglementare specială,
 2. sentința arbitrală care soluționează un litigiu în materie de consum nu a fost pronunțată de un arbitru care, la momentul procedurii de arbitraj, figura pe lista arbitrilor autorizați pentru a soluționa un litigiu în materie de consum,
 3. sentința arbitrală pronunțată într-un litigiu în materie de consum nu a fost pronunțată de o curte permanentă de arbitraj care, la momentul procedurii de arbitraj, era autorizată pentru a soluționa un litigiu în materie de consum,
 4. sentința arbitrală nu îndeplinește condițiile prevăzute într-o reglementare specială sau nu este executorie;
- g) cererea invocă un drept la un accesoriu recurent al creanței și este introdusă la trei ani după ce titlul executoriu a dobândit forță executorie, fără ca debitorul să fi fost solicitat să satisfacă creanța în ultimele trei luni anterioare depunerii cererii de executare sau fără a se fi încheiat un acord cu debitorul privind o satisfacere progresivă a creanței recunoscute prin titlul executoriu în termen de trei ani după ce titlul executoriu a dobândit forță executorie; sau
- h) executarea este solicitată pe baza unui titlu executoriu care constă într-un act notarial care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau care prevede obligații care contravin legii sau bunelor moravuri.

În timpul executării, instanța are, de asemenea, dreptul de a solicita de la executorul judecătoresc explicații sau un raport cu privire la situația fiecărui dosar de executare care i-a fost încredințat, executorul fiind obligat să i le furnizeze într-un termen specificat. Instanța înlocuiește executorul, inclusiv din oficiu, dacă acesta din urmă a încălcat în mod repetat sau grav obligațiile prevăzute prin lege sau printr-o hotărâre judecătorească. Înainte de a decide înlocuirea executorului judecătoresc, instanța ia în considerare observațiile acestuia și cele ale părților la procedură.

În cazul în care executarea constă în rețineri din salariu, aceasta nu poate priva debitorul de o sumă de bază din salariul său lunar sau din alte venituri; modul de calcul al acestei sume este stabilit printr-un decret al guvernului Republicii Slovace. În cazul unei pensii de întreținere pentru un copil minor, suma de bază care nu poate fi reținută din salariul lunar al debitorului corespunde unui procent de 70 % din suma de bază stabilită în temeiul primei teze. În cazul unei persoane care își desfășoară activitatea în străinătate și al cărei salariu sau a cărei remunerație este calculată în acest scop utilizând un coeficient salarial sau într-un alt mod, metoda de calcul a cuantumului de bază este stabilită în același mod și în aceleași proporții ca în cazul salariului sau remunerației.

În cazul în care executarea constă în poprirea unei creanțe pe un cont bancar, sunt excluse suma de 165 EUR și resursele care, în conformitate cu o declarație explicită a debitorului, sunt necesare pentru plata salariilor personalului său. În cazul în care debitorul deține mai multe conturi, suma de 165 EUR nu face obiectul executării numai pe unul dintre conturile respective.

Dintre bunurile care sunt deținute de către debitor, executarea nu le poate include pe cele care îi sunt indispensabile acestuia pentru a face față necesităților sale materiale și celor ale familiei sale sau pentru îndeplinirea îndatoririlor sale profesionale sau în scopul desfășurării activității sale, nici alte bunuri a căror vânzare ar fi contrară bunelor moravuri.

Sunt excluse de la executare

- a) articolele de îmbrăcăminte, lenjeria de corp și încălțăminte de uz curent;
- b) bunurile de uz casnic esențiale, și anume patul debitorului și al membrilor familiei acestuia, o masă, scaune în funcție de numărul de membri ai familiei acestuia, un frigider, un aragaz, o sobă de încălzit, o instalație de încălzire, combustibilul, o mașină de spălat rufe, păături, lenjeria de pat, articolele casnice de uz curent, un aparat de radio,
- c) animalele de companie, cu excepția celor care servesc la activitățile întreprinderii,
- d) bunurile debitorului care sunt legate de exercitarea îndatoririlor sale profesionale sau de activitățile întreprinderii sale, în limita a 331,94 EUR,
- e) materialele medicale și alte bunuri de care debitorul are nevoie din cauza unei boli sau a unei deficiențe fizice,
- f) bunurile pentru care au fost plătite alocații de subzistență și indemnizații, în conformitate cu o reglementare specială, alocațiile plătite cu titlu de compensație pentru un handicap grav în conformitate cu o reglementare specială și cu anumite măsuri de protecție socio-juridică a copilului și de curățenie socială de natură financiară în conformitate cu o reglementare specială,
- g) un automobil de uz privat de care debitorul, care este o persoană fizică, are nevoie pentru deplasările sale personale și pentru a satisface nevoile unei persoane cu handicap grav sau nevoile familiei sau ale membrilor gospodăriei sale;
- h) un inel de logodnă sau o verighetă,
- i) o sumă în numerar de până la 165 EUR,
- j) manualele școlare și jucăriile.

De asemenea, sunt excluse de la executare bunurile situate pe terenurile unui agricultor a căror punere sub sechestru ar periclita buna gestionare a terenurilor agricole sau menținerea producției vegetale și animale în conformitate cu o reglementare specială, precum și îngrijirea animalelor de fermă, și anume vacile de lapte și junincile, taurii, scroafele, vierii și berbecii reproducători, precum și oile.

Nu fac obiectul executării partea deținută de un depunător într-un fond de pensii, participarea unui contribuabil la un fond de pensii suplimentar cu o valoare corespunzătoare contribuțiilor plătite de angajator pentru respectivul contribuabil și veniturile provenite din investițiile acestora.

În vigoare începând cu **1 aprilie 2017**

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 03/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.